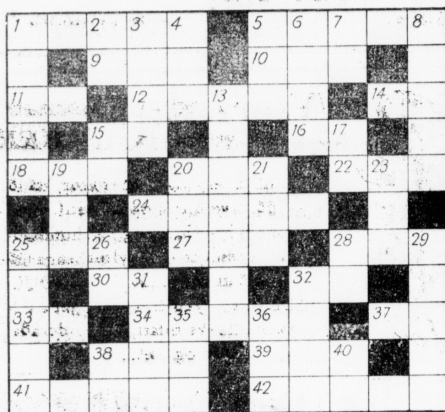

KROSSORDAGÁTA 1

Virðislønir: 1.: 15 krónur,
2.: 1 eint. av »Føðgar á ferð«.
3.: 5 krónur,

YVIR:

1 risla, 5 tjóðra,
9 gott, 10 rúka, 11
frá, 12 órudda, 14
sót, 15 skipastavir,
16 skipastavir, 18
ger! 20 stong! 22
andvör, 24 rúm
25 heiður, 27
veggjalutur, 28 lítill
30 fyrr, 32 hvíldi
33 flenti, 34 eydna
37 máltíð, 38 kenni-
orð, 39 arga, 41
skaðadjør, 42 bar-
dagi.

NIDUR:

1 mentunnarstovn-
ur, 2 fyrisetting, 3
klaga, 4 venja, 5
pu, 6 mansnavn,
7 rokka, 8 líkams-
lutir, 13 bygd, 15
skipastavir, 17 stytting, 19 hefur tíð, 20 fuglur, 21 ið, 23 fátøk, 25 hugsar, 26
tekk sær, 28 hugdi, 29 ævigt, 31 trúgv, 32 fœringur, 35 líva, 36 líkamslutur,
38 fá tær! 40 tíðarmát.

skipastavir, 17 stytting, 19 hefur tíð, 20 fuglur, 21 ið, 23 fátøk, 25 hugsar, 26
tekk sær, 28 hugdi, 29 ævigt, 31 trúgv, 32 fœringur, 35 líva, 36 líkamslutur,
38 fá tær! 40 tíðarmát.

Loysningurin má vera blaðnum í hendi innan mánadagin
30. apríl. — Rættur loysningur og nøvnini á vinnarunum koma í
blaðið týsdagin 1. mai.

Skipafelagið Føroyar

Telefonir 209 171 274

Tóshavn

»Tá stakk málið aftur í Klávas: »Nei, eg eri býttur, eg liggi,
koyrið meg út. Tíðin er ikki at drála soleiðis burtur«. So fór
hann.

Klávus var eitt gamalt Guds barn, men hvør hevur ikki sítt at
dragast við: Hann var ikki dyggur fyri at stjála reka, dæmði tí
einki sýslumannin.

Men Klávus kendi sína lýtu og stríddi ímóti. Tá ið ættin lá av
landinum, orkaði hann at halda sær og kendi ongan hug til reka-
stuldrur — uttan so var, avlandsættin var ov langrøkt, so kundi
tað henda hann »fanne« eina spritu í einumhvørjum hjalli, og hekk
eitt krov uppi á henni, ja, so kundi hann taka tað heim við. —
Men tá ið so rekaættin kom aftur, orkaði hann ikki at halda sær,
mátti synda. Tó so vísiliga var alt stílað: Rætt gjøgnum henda
rekastuldrin kom vælsignislið til Klávas. Ein dagin hann tókst
við at fáa sær ein rekaplanka inn í gróthúsið, kemur ein adventist-
prædikari óvart á hann:

»Tygum stjála reka, avla børn og taka til eka. Men sjá Himm-
ur, ikki er komið nær. Tað sjeinda seglið er brotið, og tann
dagur er nær, tá ið dýrið kemur upp úr havinum við bespottilsins
orði í sinum munn. O tygum, sum leita eftir reka, iføri tygum
lambitis heiliga kledebon og boyið knú fyri trónin«.

Já, Klávus umvendi seg: sum ein royk. Hann legði plankan av
sær, og báðir at biðja. Síðani tá hevði hann altíð biðið, hvørja
ferð han legði reka av sær í gróthúsinum. Hann hevði enn tá gingið
stórgrátandi undir rekabyrði, so tungt syrgdi hann sítt fall. Tá
ferðina var tað ein sprittunna, hann hevði funnið, og tá var
straffurin nær: Hann dat av undir gróthúsveggnum, eitt bitara-
ross kom fram á hann og beit skeggið av kjálkanum, ið upp horvdi
hinumegin var maðurin reyðskeggjutur. Men Klávus tók tolin
í móti.

Tá ið Klávus var farin, kyndi Ketilskona upp á fyrstaðnum.
Tá ið avrokið var, settu øll trý seg rundan um eldin. Ein lítill
petrolíumlampa himdi í vindeygakarninum. Hónur sótu uppi í
berva og kurrðu. Tað hoyrdist til kúna, sum lá hinumegin bróstið
og slókti skilariðið framman fyri sær. Ketlingurin fór so lágur
rennandi undir beinkinum. Hann hevði varhugað av einari mús,
sum skar onkustaðni undir syllini. Ketilskona bant og stókkarnir
glitadu. Tós var lítill og lágmalt:

»Tað er góð tíð, tað er tað, áðrenn rokningin kal betalast, helt
Ketil, kanska. Várharra veit okkurt, fyri okkum«.

»Tað hevði betur verið«, svaraði konan. »Eg skal royna at spara,
tað ið eg kann, eitt nú te vit kunna drekka mjólkavatn, og kaffi
keypji eg ikki aftur, vit skanna brenna, fóroyska. Hon reisti seg

P.F. FØROYA BANKI

(Stovnaður 1906)

Hovúðsskrivstova:
TÓRSHAVN
Tlf. 6, 50, 365

Suðuroyar deild:
TRONGISVÁGI
Tlf. 32

Renta av innskoti við uppsøgn uppá 3 mánaðar 4 % p. a.
Renta av bankabók 3 1/2 % p. a.

Bankin er opin 11—15 — Leygardag 11—14

TRYGGINGARSAMBANDIÐ

FØROYAR

Føroya Kriggstrygging .. telf. 372
Føroya Brunatrygging .. telf. 372

Føroya Sjóvátrygging ... telf. 372
Føroya Vanlukutrygging telf. 221

Vit tryggja:

Bátar - skip - vøru - hús - innbúgv - ferðagoðs
bilar o. a.

Føroyingar eiga at tryggja
í landsins egnu trygging -

Føroya Bjór

Øl- og Mineralvatnsvirki

Málráð nr. 4

FØROYA PILSNAR
EKTA MALTØL

Citrón sodavato
Appelsin limonada
Hindber limonada
Jærðber limonada
Vanillie limonada
Appolinaris

Øl og mineralvatn verður bert sent til teir kundar, ið senda
kassar og fløskur aftur. Sendið tómte góðs aftur!

EINAR WAAG Klakksvík.

upp og slókti lampuna: »Eldurin brennur so væl, tað er óneyðugt
at brenna ljósið«.

Tá komu sjeið ababörn buldrandi, hvørt við sínum kramarhúsi
í hondini: »Hygg, vilja tit hava bomm?«

»A ha, sum tit eru blið. Hvør hevur givið tykkum?«

»Pápin hevur fingið avrokning í dag«.

Konan hugdi upp á Ketil: »Kanska hann hevði hjálpt tær eitt
síndur. Hann kann fáa grind afturfyri, ella vit lata hann fáa pengar
aftur seinri«.

»Ja, eg hugsi eg leypi oman«.

Hinum gamla dæmði einki at ganga inn til sonarkonurnar. Tær
vóru so finar, helt hann, tóldu ikki at siggja eina klossu, ikki eitt
skrásýtt. Tað steigst ikki inn um eina gátt, sum alt var skúrað og
skrubbað.

Hann kemur inn í køkin og hoykir seg niður á eina brík ytst við
dyr, hyggur rundan um seg. Har var messingur, har var lenolium,
gardinur og forhang, heklað, broderað, líka visti hann, og hvørt
sprek málað. Ja, ja, tey hava pengar fyri tað og vilja hava tað
so vörðið, so er einki at siga til tað, hugsar hann. Hvar ið sonurin
var?

»Hann er í borðstovuni«, svarar konan, »farið innar til hansara,
verið so góður«.

Hann dvöldi eina løtu, áðrenn hann fór, tí hann visti, sonar-
konan hevði einki eiri í honum, men hann erraði seg upp: »Kanska
eg lukt bæði av royki og neytamykju, men eg eigi mitt, eingin
kann koyra meg úr reiðrinum«. So stakk hann hógvuna í kota-
lumman og fór inn.

»Findar veður«, byrjar Ketil.

Sonurin hyggur upp: »Veðrið er gott, ja«, kemur tað í tanka-
loysi, »frálíka gott«. Hann situr við borðið og blaðar í einum
pappírsdunga.

»Tað eru eini greslig brøv, tú hevur fingið?«

»Brøv — rokningar«. Hann hyggur upp á faðirinn. »Tað kostar
pengar at vera til nú í tíðini«.

»Tað mátti so verið, tað mátti kostað pengar. Hevur tú fingið
avrokning í dag?«

»Ja, hon liggur her, tað eru hesar rokningarnar«.

Gamli starir at dunganum: »Kann tú liva av hasum?«

»Nei, men nú kann eingin koyra okkum úr húsnum eitt hált ár.
Og so havi eg betalt tað, vit ótu í summari«.

»Tað er sorgar live«, harmast Ketil. »Tá dugdu vit gomlu betur«.

Tit betur! Nei, hövdu vit viljað grivið okkum inn í heygjar